# IN OBITUM
# SERENISSIMI POTENTISSIMIQUE PRINCIPIS
# OLIVARI
## Septembris $3^{tio}$ è terris in Cœlum tranſlati
## MDCLVIII.

NOſtra repentinus quis pectora perculit horror,
Et nova præfectis inflixit vulnera venis?
Eloquar, an ſileam? Pudor eſt ſiluiſſe dolores,
Nec minor eſt meminiſſe Metus; quibus ipſe vacillans
Diſtrahor, invitoque animus diſtenditur œſtro.
Nec juvat Aonidum turbatos viſere fontes,
Et quæ ſicca ſuo tumuerunt littora fletu:
Nempe novenarum trepidant Delubra Sororum
Diluvium ſenſura novum, volvique videntur
Sedibus, & ruptis Helicon palleſcere ripis.
Hinc CHAMUS, inde dolens ISIS ſedet; ægraque miſcent
Murmura queis Clarii Cortina remugiit antri,
Ceu lugubre ſonans Gygæi ripa Cayſtri,
Quum jam parvus Olor matris morientis ab ore
Pendet amans, diſcitque ſui modulamina lethi.
Nos quoque (nos gemini quondam pars parva Lycæi)
Senſimus inſolitos gemitus, nec ut ante, triumphos
Quum cecini, virides ſurgunt in vertice Laurus,
Aut vatum vittatus honos, ſed Taxus adumbrat
Tempora, victriceſque Hederas, funeſta Cupreſſus:
Carmina dum petimus, veniunt in Carmina luctus,
Squalenteſque modos & ſingultantia ſenſa
Flevimus, adſperſis vix intellecta lituris.
Mundi SUMME PARENS! in te committere tantum
Quid Britones potuere? Quibus fœdavimus aras
Flagitiis *Pater alme* Tuas, ut fulmina vibres
In ſontes ſine fine plagas, populumque miſellum
Terreat aſſiduo Nemeſis divina flagello?
Ah! Gentis miſerere Tuæ, tandemque Britannis
Crudeles averte minas; nam, nonne ſeveram
Sat fuerat ſenſiſſe manum, quum triſtibus olim
Excita diſſidiis trucis inclementia Belli
Ingruerat, fuſis Britoneſque umbraverat alis?
Non ſat erat cum plebe Ducum per funera, mœſtos
Tot numerâſſe dies, & pullo nubila luctu
Secula flebilibus toties iterâſſe querelis?
Non ſat erat fato (veſtros OLIVARE penates
Ut partim memorem) celſi proſternere Tecti
Culmina, contiguaſque trabes, niſi funditus *Ipſam*
Vulſiſſet radice *Domum*? Proh noxia Magnis
Sydera! nec modico Lacheſis contenta paratu.
Aſtra prior repetens, Regali nomine nota
Præceſſit Tibi *Mater* anus: quam pone ſequuta eſt
Hinc *Soror*; hinc *Neptis*; nec non ſublimis *Eliza*
Filia, quadratam conſtellatura Coronam.
Sic tortus rapido ventorum turbine vortex
Frugibus excuſſis primum cum frondibus, artus
Arboris aggreditur validos, nodiſque toroſa
Brachia circumagit, donec de ſtirpibus imis
Eruat integrum metuendo pondere Truncum.
Infœlix *Septembris* eat lux tertia Lauris
Et Lachrymis debenda Dies! lux Illa *Curules*
Victrices quæ vidit ovans, jam mœſta *Feretrum*
Viſura eſt OLIVARE tuum, Tragicoſque triumphos.
Tardior annus eat ſerotinus, Illeque raſus
Idibus *Autumnus* noſtris procul exulet Anglis;
Quo veniente, ſuis deceſſit gloria ſylvis
Dum *Britonum* tremit omne Nemus, CEDRUMque cadentem
Ingemit haud uno *Lebanon* reparabilis ævo.
Indoluit Phyllis, caſuque exterrita tanto
Exanimis cecidit; fugitque Amaryllis inermis
Lumine demiſſo, & ſparſo ſine lege capillo,
Exequiis moritura ſuis; Galatæa ſuperbas
Oderat HAMPTONIDUM turres, & turba minorum
Unanimes ſociâre gradus, & fœdere facto
ALBAULAM repetunt, ut ſe quoque Flentibus addant.
Omnibus ubertim fletum eſt; Qui Nomen amârunt,
Omnigenis dolor unus erat: communia ſenſit
Vulnera prætextus miſerâ cum plebe Senator,
Cum ſatrapis generoſus Eques, cnm Milite Clerus,
Cum Clero Civile Forum, ſocióque Sepulchro
Pæne tegi Gens tota velit, niſi luce RICHARDUS
Diſpulit inſtantes tenebras, de *Sole cadente*
*Phoſphorus Ille*, novo jam ſurrecturus Eoo.
Illius à radiis *Aurora* læta Britannis
Pectora, & Augurium creperâ de luce, Diei
Venturi ſibi quiſque capit; tamen intùs adactum
Viſcere vulnus hians, & tanti Veſperis umbræ
Mentibus occurrunt, oblataque gaudia turbant.
Sic ubi cervicem feſſus ſubduxerit Atlas,
Sit moles ſecura licet, tamen icta pavore
Nutat adhuc, totum velutique gravedine cœlum
Torpet, & invitis nictans ſcintillulat aſtris.
Claudite jam libros *Medici*, & ſuſpendite criſin
Morborum; primùm ſuccreſcens Calculus ægrum
Strinxit, at extremæ quæ rupit vincula vitæ
*Flammea Febris* erat; Quid enim ſuccumberet ingens
CROMELLUS leviore Malo, quam quod feret orbis
Ultimus, immenſi quum fervida machina mundi
In cineres reſoluta ruet, flammiſque dehiſcet?
Sic quaſi turbatum moviſſent Funera mundum
Concuſſo procul orbe cadis: velutique quadrigâ
Turbine nimborum veheris; *Suſpiria* venti
Ante Tuos fudere rogos, cœlumque fluentes
Libabat *lachrymas*, tanto nova *Balſama* Buſto.
Quid Terræ potuere magis? quid ſydera? frangas
Ergo leves *Tycho brâhe* tubos, nec conſule ſtellas,
Cur quoque criniti non præluxere Cometæ,
Nullaque quod fuerant fati *Portenta* propinqui:
Portentum *Periiſſe* fuit, majuſque CROMELLUM
Prodigium potuiſſe mori, quem fulgida dudum
Fecerat Ætherium Pietas, & *numinis* ardor
Entheus, Indigiti notum patefecit Olympum.
Quâ dignum Te laude canam, Dux celſe, beatis
Reddite cœlicolis! Qui jam ſuper ætheris axes
Victor ovas, Terriſque cadens plus vivere terris
Incipis, & plauſu paſſim majore triumphas.
Scilicet Invidiæ furor, & Detractio demens
Lurida latrantis populi poſt fata quiêrunt,
Et quem viventem regnantemque odimus, eheu
Quærimus abſentem, votiſque repoſcimus *Umbram.*
Parte tamen meliore cluens, Tua ſurget Imago
Celſior in *Sobole*, & Briticis Annalibus Icon
Virtutum victrix omni memorabitur ævo;
Dum pater Oceanus rapido circumfluet Anglos
Gurgite, fraterno vel lumina ſumet ab aſtro
Mutua cornigeræ ſydus reparabile Lunæ.

Hæc tantummodo Scheda prima eſt prolixioris
Poematis, quod mox in publicum prodibit,
& apud Bibliopolas Lond. venum habebitur.

*Sic fleturiens cecinit* Piſcator
*olim è Coll. D. Mag. Baccal.*
*& alter ex pupillis eruditiſſimi*
*Joannis Pulleyni.*

*LONDINI:*
Excudebat JOANNES FIELD, apud quem proſtant ad inſigne ſeptem Stellarum è regione
Templi *Dunſtano* ſacri in vico vulgò vocato *Fleet-ſtreet*, 1658.